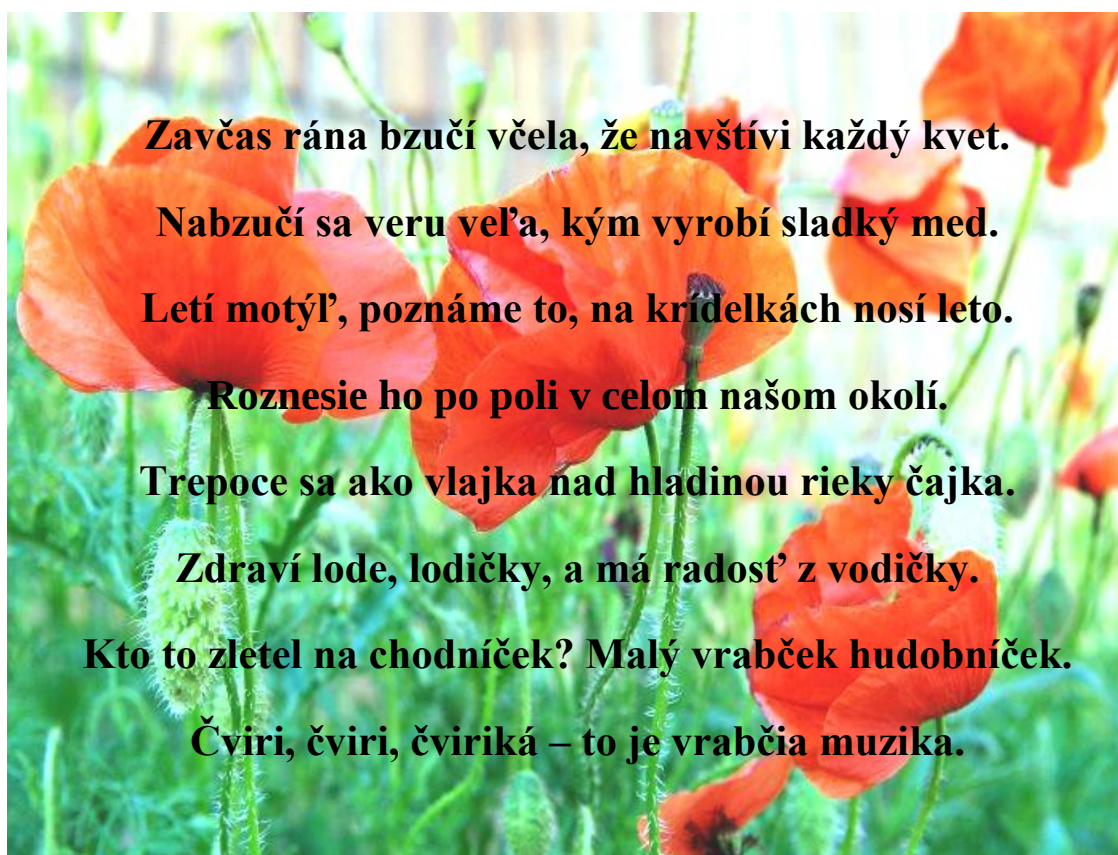

Školáčik

Leto/2013

Zavčas rána bzučí včela, že navštívi každý kvet.

Nabzučí sa veru veľa, kým vyrobí sladký med.

Letí motýľ, poznáme to, na krídelkách nosí leto.

Roznesie ho po poli v celom našom okolí.

Trepoce sa ako vlajka nad hladinou rieky čajka.

Zdraví lode, lodičky, a má radosť z vodičky.

Kto to zletel na chodníček? Malý vrabček hudobníček.

Čviri, čviri, čviriká – to je vrabčia muzika.

„Deň Zeme“

Zem je naša vzácna planéta, je pestrá a krásou odetá. Dáva nám zázrak tohto sveta, vodu, bez ktorej niet života. Bez života by nebolo toľkej krásy, žiadne živočíchy, polia či lesy. Nezakukala by viac kukučka, neukázal sa hríb spod kríčka. Dotykom slnka na našu Zem, zmení sa svet na krásny sen. A keď sa pridá dážď s kvapkami, obloha žiari jasnými farbami..

Na základe tradičnej akcie na Základnej škole s materskou školou Čebovce, pri príležitosti Dňa Zeme, 30.4.2013 prijali pozvanie pracovníci útulku v Lučenci, spolu s kynologickým klubom, ako aj profesionálni vojaci a zamestnanci ÚŠZV Lešť.

Program sa začal besedou o činnosti, práci, aktivitách, radoostiach i starostiach útulku prostredníctvom jej aktívnej členky a vedúcej Kataríny Ferenczovej. Následne sa pracovník kynologického klubu za sprievodu šikovného vlčiaka Adama popýšil, ako krásne sa dá vycvičiť psík, čo všetko zvládne pomocou tréningu, upozornil žiakov na správne zaobchádzanie a starostlivosť, ktorú si každé zvieratko zaslúži. Milým spestrením bola možnosť priameho kontaktu so psíkom ako aj nemalá finančná čiastka, na ktorú sa skladali všetci žiaci i zamestnanci školy, a ktorá snád pomôže zabezpečiť chod útulku, zlepšiť a spríjemniť pobyt jej obyvateľov.

Príslušníci Odboru zabezpečenia Výcvikového priestoru Vojenského obvodu Lešť, Odboru zdravotnej starostlivosti a Oddelenia dopravy prispeli v rámci pripraveného programu statickými ukážkami a prezentáciou vojenských činností. Ing. Jozef Čopko žiakom vysvetľoval ako sa orientovať v teréne pomocou mapy, rotmajster Milan Vajda vysvetlil niektoré kritické situácie, ktoré môžu nastať počas vychádzok v prírode a ako ich zvládať. Poručík Michal Dudáš, rotný Karol Kugler a čatár Tibor Kožík ukázali žiakom základné hmaty a kopy sebaobrany.

Počas ukážok mali žiaci možnosť vyskúšať si ošetrovanie zraneného kamaráta a z dostupných materiálov pripraviť zraneného na transport k sanitke, ktoré im vysvetlila a názorne ukázala zdravotná sestra Mgr. Simona Šprlová. No pravdepodobne najzaujímavejšou ukážkou vojakov počas celého programu bolo prepadnutie vozidla a transport zraneného vojaka do priestoru ošetrovania.

„Deň Zeme“ priniesol krásne zážitky, čo bolo vidieť aj na usmiatych tvárach žiakov našej školy. Deti spolu s vyučujúcimi absolvovali túru v rozmedzí 8 kilometrov, presúvali sa na jednotlivé stanovišťa v prírodnom teréne v malebnom prostredí čebovského chotára až ku Kosihovskému rybníku. Myslíme si, že je dôležité aj v rámci Dňa Zeme upozorniť na krásy nášho regiónu, viesť žiakov popri učení aj k pohybu a pobytu v prírode.

Riaditeľka školy Mgr. Mária Srančíková a starosta Čeboviec Ladislav Martin v závere poďakovali vojakom a zamestnancom ÚŠZV Lešť za ich profesionálny prístup a program, ktorým spestrili bežné dni detí v škole.

Osobitné poďakovanie vyjadrujeme PhDr. Petrovi Tischlerovi za koordináciu projektu, spoluprácu a tvorivé nápady pri realizácii tohto vydareného dňa. Bolo by krásne, keby sa takéto dni stali prirodzenou súčasťou našej školy aj v budúcnosti.

Ukážka práce a výcviku kynologického klubu z Lučenca

Spoločný záber mladších žiakov s vojakmi z Lešti

Priamo v akcii: žiaci čebavskej školy pri „prepade vojenského auta“

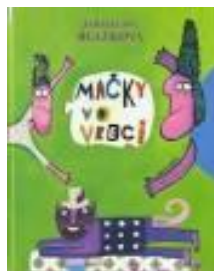
Jaroslava Blažková

Jaroslava Blažková je slovenská prozaička, publicistka a autorka kníh pre deti a mládež. Detstvo prežila striedavo v Čechách a na Slovensku, od roku 1948 však žila v Bratislave. Vzdelanie získavala na gymnáziu v Bratislave, neskôr začala diaľkovo študovať na filozofickej fakulte Univerzity Komenského, no štúdium v roku 1954 zanechala. Už počas štúdia na gymnáziu začala pracovať v Československom rozhlase, neskôr pracovala v redakcii denníka Smena, odkiaľ bola v roku 1956 prepustená z politických dôvodov. Potom pracovala ako robotníčka v záhradníctve, od roku 1959 sa venovala profesionálne literatúre. Od roku 1968 až doteraz žije v Kanade, kam emigrovala so svojou rodinou, a vlastnej literárnej tvorbe sa venovala len sporadicky.

Najväčšia časť jej literárnej tvorby pochádza z obdobia pred jej emigráciou, nakoľko po roku 1989 jej vychádzajú už len reedície diel. V tomto období bola jednou z najobľúbenejších autoriek, no taktiež sa o jej dielach najviac diskutovalo. Vo svojich dielach sa zaoberá problémami dospievajúcej mládeže, ktoré podáva veľmi expresívnym jazykom, s iróniou a sebaíroniou rozprávača. V literatúre pre deti sa venuje umelecko-náučným dielam, v ktorých pútavou formou podáva napr. poznatky o prírode.

Knihy pre deti:

Jaroslava Blažková:

(Opis ilustrácie)

Ohňostroj pre deduška

Chlapec nľavo má čierne vlasy a modré oči.
Na sebe má červené bručko,
ma ktorom je biele ľetko. Nosí sivé nohavice a čierne topánky.
V ruke drží čiernu lopku.
Chlapec nľavo má dlhšie hnedé vlasy a čierne oči.
Má svetlomodré bručko s bielymi pásikmi.
Má hnedočiernené nohavice. Na nohách má čierne topánky.
Dedúško v šuďe je plešatý, má hnedé oči, sivé ľetko a veľký úsmev.
Nosí okuliare. Na sebe má čierne bručko a modré s pásikmi.
Všetky postavy na ilustrácii majú dobrú náladu, sú vysmiatí a šťastní.
Chlapec napravo je dedúškov vnúčik a jeho kamarát je ma ľavej strane.
Najkrajšia časť ilustrácie je pre mňa dedúško, pretože má úsmev od ucha k uchu
a naozaj vypradá, že je mu s deťmi super.
Laura Borová, 3. A

Chlapec na ľavej strane má čierne vlasy, modré oči a podlhovastú šuď.
Má červené bručko, na ňom nálepku ľetky a v ruke drží čiernu lopku.
Nohavice má modrej farby.
Dedúško je plešatý a tučný. Má dlhé ľetky a nosí okuliare. Na sebe má hnedé
kockované bručko.
Druhý chlapec má hnedé vlasy, čierne oči, a veľmi sa usmieva. Na sebe má
párikované bručko a červené nohavice.
Všetci braja majú dobrú náladu. Dedúško sa teší, že je spolu s vnúčikmi.
Najkrajšia časť ilustrácie je radosť, že všetci braja sa tešia jeden s druhým.
Karm Ráczová, 3. A

Deň matiek

História tohto dňa siaha až k antike. V starovekom Grécku sa matky tešili veľkej úcte. Boli vnímané ako nositeľky a daryne života, ale aj ako vychovávateľky detí.

Deň matiek sa dostal do povedomia až začiatkom 20. storočia, a to vďaka Anne Marie Jarvisovej. Po smrti svojej matky začala s kampaňou, aby dosiahla vyhlásenie dňa venovaného matkám. Táto iniciatíva vyústila do oficiálneho vyhlásenia druhej májovej nedele za Deň matiek. Tento dátum prijali aj všetky krajiny sveta.

V každodennom zhone, plnom povinností si veľakrát neuvedomujeme, ako sa striedajú dni so sviatkami, ale je jeden, na ktorý by sme nemali nikdy zabudnúť - Deň matiek.

Aj naši žiaci si pod vedením svojich učiteliek pripravili pekný program, ktorým potešili srdiečka mamičiek, starých mám, a tým im pripomenuli, ako ich majú radi a čo pre nich znamená mamin úsmev a jej nežné pohladenie.

*„Pane, ktorý si na nebi,
zachovaj všetkým deťom mamy.
Nech ako cesto na chliebík
im rastú v teple pod rukami.
Zachovaj nám oboch rodičov,
veď dve ruky od Teba máme.
Dve rúčky deťom stvoril Boh:
Pre ocka jednu,
druhú mame.“*

Milan Rúfus

Hádanky

Ide, ide panáčik, má on žltý zobáčik, kde vodička hučí, tam zobáčik strčí.

Čo je to?

(naicob)

Ja mám štyri nôžky. Hop sem, hop tam, hopla! Keď sa dáždik hustý z čiernych mrakov spustí, do vodičky skočím, aby som nezmokla.

Čo je to?

(abaž)

Čierne uško, čierne bruško, o stenu je puknutý. Za to správy našim skôr zanesie jako ty. Čo je to?

(nófelet)

Nikola Huszárová, 3.A

Prišiel ku nám vojak, má červený zobák. Čo je to?

(ránug)

Čo chodí okolo domu a robí jamky?

(d'žád)

Katarína Košíková, 3.A

Násaliová, 4.A

Sofua Vlkolenská, 4. A

Sven Jakab, 2.A

Kristína

Laura Borošová, 3.A

Balgová, 2.A

Emília

JAR

Dorina Balgová, 4.A

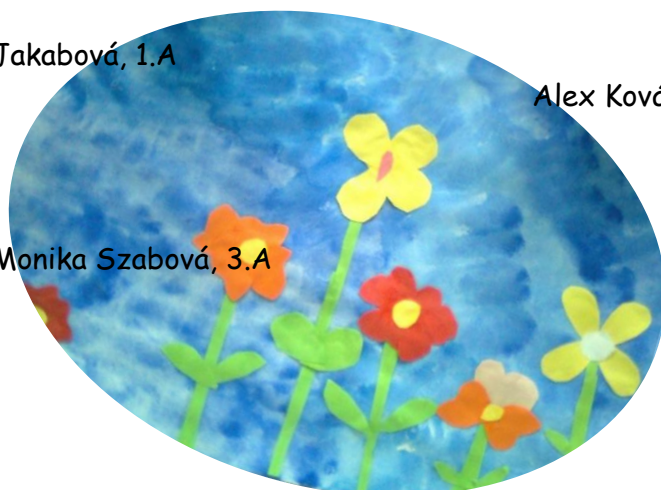
Alex Kováč, 2.a

Natália

Jakabová, 1.A

Monika Szabová, 3.A

Chris Ďord', 2. A

Naháňačka

Bol to deň ako každý iný. Bola som vtedy ešte celkom malá. Ja som sa hrala, mamina v kuchyni pripravovala obed. Vtom dobehla suseda a povedala, že nám po dvore behá akési prasa. Ocko a starký vybehli ihneď von. Vonku zistili, že naše prasiatko utieklo z chlieva a veselo behálo po dvore. Chceli ho zahnať naspäť, ale chytré prasiatko sa nedalo. Nakoniec sa im to podarilo.

Bola to vtipná a veselá naháňačka. Zakaždým, keď si na to spomenieme, z chuti sa na nej zasmejeme.

Katarína Košíková, 3. A

Šteniatko Sisi

Jedno ráno, niekedy koncom októbra, sme sa vybrali do obchodu. Zrazu sme počuli zvláštny šramot z kríkov. Pribehla som bližšie a zbadala som malé šteniatko. Predstavte si, niekto ho vyhodil! Hneď som vedela, že ho tam nenechám. Tak sa na mňa pozeralo tými veľkými očami. Moja sestra mala vtedy narodeniny a rozhodla som sa, že jej darujem toto malé šteniatko. Radosť bola veľká.

Teraz je tomu už via jako rok a před týždňom sa našej Sisi narodili dve zlaté šteniatka.

Barbara Kanalošová, 3. A

Školský výlet v 3D kine

Krúdovci

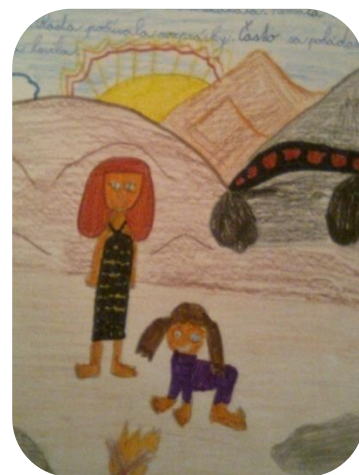

Náš super výlet !

Konečne som sa dočkala nášho školského výletu, na ktorý som sa už veľmi túžila. Ráno pred školou nás čakal krásny, veľký autobus a jeden menší, lebo nás bolo veľa. My sme si sadli do veľkého autobusu. Sedela som šliki. V autobuse bolo veselie, počúvali sme hudbu, kancovali, pozerali komiksovú. Cesta rýchlo ubehla. V škôlke, keď sme išli, ale nám nevadilo. Prišli sme do kina, kde nám rozdali 3D okuliare. Uvadili sme sa a rozprávať KRÚDOVCI sa začala. Ja som si to v kine veľmi užívala. Úplne som sa cítila, akoby som bola priamo v rozprávke. Po skončení sme išli na nákup do Drogerie. Dali sme si dobrú smotanu a kečup sme sa kabovali. Cesta domom nám rýchlo ubehla. Bol to pre mňa veľký kárikol a do 3D kina ešte určite pôjdem aj s rodičmi.

4.A

Kristína Nászaliová, 4.A

Žralok ľudožravý

Žije v oceánoch okolo jukej a západnej Austrálie, Nového Zélandu, jukej Afriky, Chile, Severnej Ameriky, Japonska, v Stredozemnom a Jadranskom mori.

Samec môže dorásť do dĺžky sedem metrov a jeho hmotnosť môže byť až 2 000 kg. Samica vrhne štyri až štrnásť mlád'at.

Dožíva sa vysokého veku 70 až 100 rokov. Staré zuby mu vypadávajú a narastú mu nové. Má výborný čuch. Každoročne napadne asi 60 ľudí. Dýcha pomocou žiaber. Živí sa najmä tuniakmi. Je to dobrý a vytrvalý plavec, ktorý križuje vodný stĺpec buď tesne pod hladinou, alebo pri dne, pričom veľmi rýchlo prekonáva veľké vzdialenosti.

Je považovaný za najnebezpečnejšieho žraloka na svete.

Marek Kalmár, 4. A

Alpy-moje obľúbené prázdninové miesto

Je to pohorie, ktoré sa začína na východe v Slovinsku a v Rakúsku a ťahá sa cez Taliansko, Švajčiarsko, Nemecko a Lichtenštajnsko až po Francúzsko.

Dominantnými horninami sú tu vápenec a dolomit.

Slovinské Alpy - sú najvýznamnejším pohorím Slovinska.

Najvyššou horou Slovinských Alp je Triglav - 2 864m.

Talianske Alpy - Taliansku patrí zhruba polovica južných území Álp.

Najvyšší bod Mont Blanc - 4 807m. Tu nájdeme veľa lyžiarskych stredísk.

Ležia tu tri národné parky: [Parco Nazionale delle Dolomiti Bellunesi](#), [Parco Nazionale dello Stelvio](#), [Parco Nazionale del Gran Paradiso](#).

Švajčiarske Alpy - sú pomyselným horským systémom pozostávajúcim z jednotlivých pohorí ležiacich vo Švajčiarsku, ktoré sú súčasťou Álp.

Na tomto území leží najviac vrcholov vyšších ako 4000 metrov. V najvyšších častiach Švajčiarskych Álp sa nachádza najvyššia koncentrácia ľadovcov v kontinentálnej Európe.

Najvyšší bod: [Dufourspitze](#) - 4 634 m.

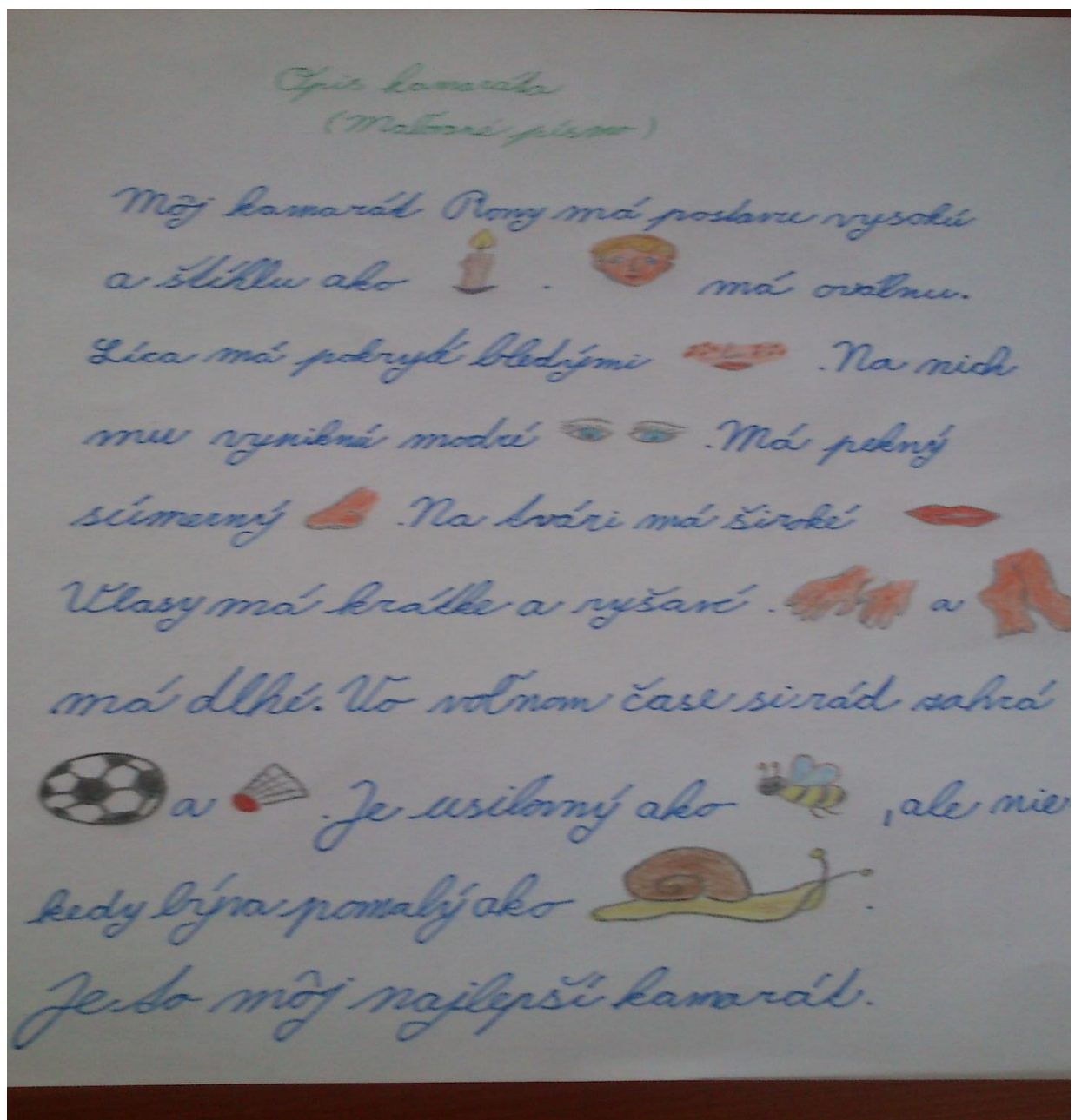

Autor:

Nikolas Zagyi

Maľované písanie

Môj najzaujímavejší zážitok

Cez letné prázdniny som sa vybrala so svojou rodinou a kamarátmi na Spiš. Šli sme s túžbou, prežiť malé dobrodružstvá po spišskom okolí.

Fíha, to bola ale dlhočizná cesta, cez celé Slovensko. Každý cez okná áut obdivoval krajinu a kvapky dažďa na oknách. Na miniprestávke prekypovala radosť z “ nádherného” počasia. Na to oco povedal: „Nebojte nič, aspoň narastieme!“. Po príchode sme sa nasťahovali do drevenej chatky, ku ktorej viedla úzka prašná cesta. Táto potrápila aj kolesá našich áut. Každý si vybral izbu a ubytoval sa. Alenka bola nadšená i vyľakaná, často nám pripomínala: „Vážení, tu niečo straší!“ „ Aj ja mám taký pocit z tejto chaty,“ dodala som.

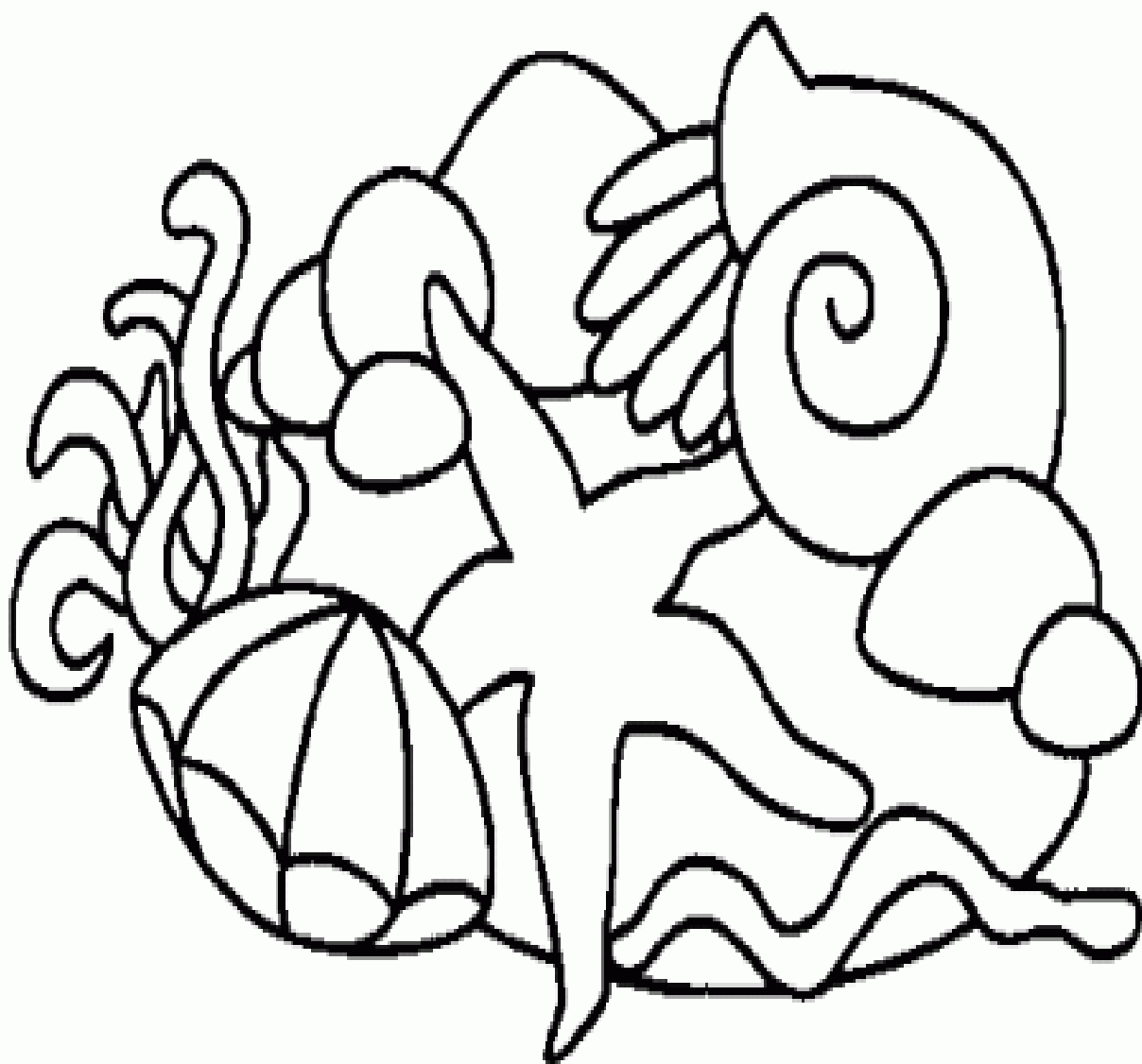
V drevenici skutočne pukotali schody. Veľa sme sa rozprávali, smiali a hrali spoločenské hry. Jeden večer bol trochu výnimočný. Vonku zúrila búrka. Tá búrka Igorovi pripomenula príbehy o duchoch. Začal rozprávať:

„Predstavte si, že duchovia vedia pohádzať aj taniere na zem.“ A vtom vypadla na chate a v celom okolí elektrina. Bum, au,j oj, toto boli tiché zvuky v tmavej miestnosti. Chlapi išli hľadať poistky. Okrem vŕzgania dlážky bolo všade hrobové ticho. Nikto od strachu ani nepípol. Po pár minútach sa našla sviečka a zo strašidelného večera sa stal večer príjemný a plný smiechu.

Na druhý deň sme spomínali na naše vyplašené tváre z predošlej noci. Táto príhoda nás asi bude dlho sprevádzať. Cesta domov prešla ako nič. Igorko ešte stihol povedať: „ Takýto výlet si musíme zopakovať!“ „ Prečo práve takýto? Veď tie ďalšie by mohli byť aj lepšie!“ odvetil oco,. Hahaha, tento smiech bol dôkazom vydareného výletu.

Dúfam, že Igorko mal pravdu a ešte si takéto dovolenky môžeme v blízkej budúcnosti zopakovať.

Vymal'uj:-)

Redakčná rada:
Mgr. Aneta Kladivíková
Mgr. Dana Bobálová
Mgr. Szilvia Zatyková
Mgr. Beata Bartová